

Sygn. akt: I C 331/23

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 1 lutego 2024 r.

Sąd Rejonowy w Jędrzejowie I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący:	Sędzia Katarzyna Wysoczyńska
Protokolant:	Dagmara Smerdzińska

po rozpoznaniu w dniu 1 lutego 2024 r. w Jędrzejowie na rozprawie

sprawy z powództwa(...) Niestandaryzowanego Funduszu Wierzytelności Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego we W.

przeciwko A. O.

o zapłatę

oddala powództwo

Sygn. akt I C 331/23

UZASADNIENIE

WYROKU zaocznego z dnia 1 lutego 2024 roku

W dniu 25 października 2023 roku do tut. Sądu wpłynął pozew (...) Niestandaryzowanego Funduszu Wierzytelności Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego we W. przeciwko A. O. o zapłatę kwoty 3303,37 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie i kosztami procesu. W uzasadnieniu swego żądania strona powodowa wskazała, że kwota roszczenia wynika z umowy pożyczki jaką zawarł pozwany z (...) sp. z o.o. z (...) w dniu 10 czerwca 2022 roku nr (...). Strona powodowa wskazała nadto, że wierzytelność przeciwko pozwanemu nabyła na podstawie umowy przelewu wierzytelności z dnia 22 lutego 2023 roku, a na kwotę objętą żądaniem składają się kwota 2400 zł tytułem należności głównej, kwota 441,84 zł tytułem należności ubocznych naliczonych przez pierwotnego wierzyciela i kwota 461,53 zł tytułem skapitalizowanych odsetek.

Pozwany nie zajął stanowiska w sprawie.

Roszczenie strony powodowej było przedmiotem postępowanie przed Sądem Rejonowym w Lublinie w sprawie sygn. akt VI Nc- e 884271/23 , który postanowieniem z dnia 25 lipca 2023 roku stwierdził brak podstaw do wydania nakazu zapłaty i umorzył postępowanie (k. 47 – 54)

Sąd ustalił co następuje:

W dniu 10 czerwca 2022 roku został sporządzony wydruk umowy pożyczki nr (...), a jako strony wpisano pozwanego oraz (...) Sp. z o.o.. dla której świadczyła usługi (...) Sp. z o.o.. W dniu 9 sierpnia 2022 roku sporządzono aneks do wskazanej umowy.

Strona powodowa i (...) na Malcie zawarły w dniu 30 maja 2018 roku, a następnie w dniu 27 stycznia 2023 roku umowy ramowe cyklicznego przelewu wierzytelności. W ramach umów strony ustaliły zasady dokonywania przelewu wierzytelności pomiędzy stronami. Warunki te zostały doprecyzowane umową przelewu wierzytelności nr (...) z dnia 22 lutego 2023 roku zawartą także pomiędzy stroną powodową a (...) na Malcie.

W załączniku do umowy z dnia 22 lutego 2023 roku wskazane dane pozwanego a także datę zawarcia umowy – 10 czerwca 2022 roku i nr umowy (...).

W dniu 17 października 2023 roku został sporządzony wyciąg z ksiąg rachunkowych (...) Niestandaryzowanego Funduszu Wierzytelności Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego we W., w którym wskazano, że w księgach Funduszu widnieje zadłużenie przeciwko A. O. w kwocie 303,37 zł z umowy pożyczki gotówkowej nr (...), co do wierzytelności nabytej od (...) umową z dnia 22 lutego 2023 roku.

Dowód: wyciąg z ksiąg rachunkowych (k. 10), umowy przelewu wierzytelności z załącznikami (k. 11- 27), regulamin udzielania pożyczek (...) Finanse Sp. z o.o. (k. 28 – 29), formularz informacyjny (k. 30 – 34, 70- 75), wydruk umowy pożyczki (k. 35 – 41), wydruk aneksu (k. 69).

Sąd zważył co następuje:

W ocenie Sądu powództwo nie jest zasadne.

Zgodnie z art. 339 § 1 i 2 kpc jeżeli pozwany nie stawi się na wyznaczone posiedzenie albo mimo stawienia się nie bierze udziału w rozprawie, Sąd wyda wyrok zaoczny przyjmując za prawdziwe twierdzenia powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie

i pismach procesowych doręczonych pozwanemu, chyba, że budzą one wątpliwości albo zostały przytoczone w celu obejścia prawa.

Niezależnie od wynikającego z przytoczonego wyżej domniemania o prawdziwości twierdzeń powoda z rzeczywistym stanem prawnym, Sąd ma obowiązek ustosunkowania się do twierdzeń strony powodowej z punktu widzenia ich zgodności z rzeczywistym stanem prawnym. W przypadku wątpliwości Sąd nie może wydać wyroku zaocznego opierającego się jedynie na twierdzeniach strony powodowej, ale zobowiązany jest do przeprowadzenia postępowania dowodowego w celu wyjaśnienia wątpliwości (wyrok SN z dnia 8 maja 1998 roku I CKU 34/98 *legalis* 338741).

W związku z wątpliwościami dotyczącymi legitymacji strony powodowej, a także istnieniem samej wierzytelności, Sąd przeprowadził postępowanie dowodowe polegające na analizie dołączonych do akt sprawy dokumentów i doszedł do przekonania, że powództwo nie jest zasadne.

Zgodnie z art. 509 §1 kc wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na rzecz osoby trzeciej, chyba, że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania.

Na podstawie wskazanego przepisu przelew wierzytelności jest umową, na podstawie której dotychczasowy wierzyciel przenosi wierzytelność ze swojego majątku do majątku osoby trzeciej, a przedmiotem przelewu jest wierzytelność istniejąca, którą cedent może swobodnie rozporządzać i która jest w dostateczny sposób oznaczona (zindywidualizowana). W tym zakresie konieczne jest wyraźne określenie stosunku zobowiązaniowego, którego elementem jest zbywana wierzytelność. Wymaga się zatem oznaczenia stron tego stosunku zobowiązaniowego oraz przedmiotu świadczenia (wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 15 października 2015 roku sygn. akt I ACa 492/15 *LEX* nr 184218; wyrok SN z dnia 11 maja 1999 r. III CKN 423/98 *Biuletyn Sądu Najwyższego* 2000/1 str. 1).

W ocenie Sądu obowiązkiem strony powodowej było wykazanie, że (...) Niestandaryzowany Fundusz Wierzytelności Funduszu Inwestycyjny Zamknięty we W. nabył konkretną wierzytelność przeciwko pozwanemu z umowy pożyczki z dnia 10 czerwca 2022 roku nr umowy (...), wysokość nabytej wierzytelności i istnienie samej wierzytelności.

Podstawą dochodzenia przeciwko pozwanemu kwoty objętej żądaniem pozwu w ocenie strony powodowej były umowy przelewu wierzytelności z dnia 27 stycznia 2023 roku, z dnia 22 lutego 2023 roku z dnia 30 maja 2018 roku wraz z załącznikami w tym załącznikami, w tym załącznikiem nr 1 (k. 27), wyciąg z ksiąg rachunkowych Funduszu.

W ocenie Sądu te dokumenty nie są wystarczające do uznania, że strona powodowa nabyła konkretną, zindywidualizowaną wierzytelność przeciwko pozwanemu wskazaną pozwie, a nadto nie stanowią dowodu wysokości zobowiązania pozwanego, albowiem dokumenty te dotycząc jedynie zawarcia umowy przelewu wierzytelności pomiędzy stroną powodową a (...). Brak było natomiast umowy przelewu wierzytelności pomiędzy pierwotnym wierzycielem czyli (...) Sp. z o.o. a (...) wraz z załącznikami, z których wynikałoby, że pierwotny wierzyciel zbył wierzytelność przeciwko pozwanemu z umowy z dnia 10 czerwca 2022 roku nr (...). Zatem strona powodowa nie wykazała, że nabyła skutecznie wierzytelność przeciwko pozwanemu z umowy pożyczki z dnia 10 czerwca 2022 roku nr (...)

W ocenie Sądu tylko ciąg umów przelewu wierzytelności poczynszy od pierwotnego wierzyciela aż do strony powodowej z załącznikami łącznie mogłyby być niewątpliwym dowodem na to, że strona powodowa nabyła konkretną wierzytelność przeciwko pozwanemu z umowy pożyczki z dnia 10 czerwca 2022 roku nr (...).

W ocenie Sądu wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu nie mógł być także dowodem potwierdzający wysokość wierzytelności i nabycie konkretnej wierzytelności przeciwko pozwanemu z umowy pożyczki z dnia 10 czerwca 2022 roku nr (...). Należy zważyć, że sam wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu nie korzysta z waloru dokumentu urzędowego, a jedynie jest dokumentem prywatnym potwierdzającym określony zapis w księgach rachunkowych funduszu (wyrok TK z dnia 11.07.2011 roku P 1/11 (...) Seria (...) 2011 nr 6 poz. 53; wyrok Sadu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 25 lipca 2015 roku I ACa 824/14 legalis 1213577).

Zapisy z ksiąg rachunkowych bez odniesienia do konkretnych dokumentów, w tym wypadku ciągu umów przelewu wierzytelności i szczegółowych załączników do nich, a także źródła istnienia zobowiązania pozwanego (umowa pożyczki), nie mogły być dowodem przemawiającym za zasadnością żądania pozwu.

Dowodem potwierdzającym zawarcie umowy przelewu wierzytelności pomiędzy pierwotnym wierzycielem a (...) nie mogła być kopia pisma z dnia 17 grudnia 2022 roku. Należy wskazać, że pismo to zostało złożone jedynie w kserokopii, bez dokumentu upoważnienia dla osoby, która je sporządziła, a także bez dowodu doręczenia go pozwanemu i bez wykazania, że (...) było uprawnione w imieniu Kim (...) Sp z o. o. do sporządzenia takiego pisma. Nadto z pisma tego nie wynikały warunki zawartej ewentualnej umowy przelewu wierzytelności, a także i to czy faktycznie obejmowała ona wierzytelność przeciwko pozwanemu z umowy z dnia 10 czerwca 2022 roku nr (...). Jak wskazano wyżej dowodem taki mogłaby być jedynie umowa przelewu wierzytelności z załącznikiem konkretyzującym nabywaną wierzytelność pomiędzy pierwotnym wierzycielem a (...).

Niezależnie od powyższego strona powodowa nie wykazała, że faktycznie doszło do zawarcia umowy z dnia 10 czerwca 2022 roku nr (...) z aneksem z dnia 9 sierpnia 2022 roku.

Umowa pożyczki 10 czerwca 2022 roku nr (...) wraz z aneksem z dnia 9 sierpnia 2022 roku na jakie powołała się strona powodowa były umowami w rozumieniu art. 5 pkt 13 ustawy z dnia 12 maja 2011 roku o kredycie konsumenckim (Dz. U nr 126 z późn. zm.) i miały być zawarte w trybie przepisu art. 15 wskazanej ustawy bez jednoczesnej obecności obu stron umowy przy wykorzystaniu środków porozumiewania się na odległość (tzw. umowa o kredyt konsumencki zawierana na odległość), czyli w drodze elektronicznej.

Do ważności umowy pożyczki zawartej w drodze elektronicznej nie jest wymagana forma pisemna, co wynika z treści przepisu art. 29 ust. 1 wskazanej ustawy, zgodnie z którym umowa o kredyt konsumencki powinna być zawarta w formie pisemnej, chyba że odrębne przepisy przewidują inną szczególną formę. Z przepisu tego nie wynika zatem, aby forma pisemna została zastrzeżona pod rygorem nieważności, a zatem należało przyjąć, że zastrzeżenie formy

pisemnej, zgodnie z przepisem art. 73 § 1 kc, zostało zastrzeżone jedynie pod rygorem dowodowym (wyrok Sądu Okręgowego w Krakowie z dnia 12 grudnia 2017 roku II Ca 2448/17 legalis 2052181).

Do przyjęcia, że doszło do zawarcia umowy o kredyt konsumencki, zgodnie z treścią art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 29 września 1997 roku Prawo bankowe, wystarczy przedłożenie umowy na innym trwałym nośniku w postaci elektronicznej (wyrok Sądu Okręgowego w Świdnicy z dnia 14 maja 2019 roku II Ca 180/19 legalis 2159273; komentarz do art. 29 ustawy o kredycie konsumenckim pod red. Osajda) oraz dowodu doręczenia tej umowy konsumentowi stosownie do art. 29 ust. 2 wskazanej ustawy o kredycie konsumenckim. Doręczenie to może nastąpić w dowolny sposób w tym również w drodze elektronicznej, przy czym na pożyczkodawcy ciąży udowodnienie faktu doręczenia konsumentowi takiej umowy (Wyrok Sądu Rejonowego Łódź – Widzew z dnia 15 października 2020 roku II C 516/20 legalis 249501; wyrok Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 17 września 2020 roku II Ca 771/20 legalis 2494149)

Zdaniem Sądu strona powodowa nie przedłożyła żadnego wiarygodnego dowodu, z którego wynikałoby, że pozwany wyraził zgodę na warunki wskazanej umowy pożyczki i aneksu do niej na jakie powołała się strona powodowa, a nadto nie złożyła żadnego dowodu, że takie dokumenty, jak również formularze informacyjne zostały przesłane pozwanemu i doręczone mu tak, aby mógł się z nimi zapoznać i ostatecznie zaakceptować. Nadto strona powodowa nie przedłożyła żadnego dokumentu, z którego wynikałoby, że pozwany zarejestrował się w systemie do udzielania pożyczek zgodnie warunkami § 3g, podlegał weryfikacji zgodnie z pkt§ 3 h i złożył wniosek o zawarcie umowy zgodnie z § 3j umowy. g

Dowodem na zawarcie umowy pożyczki z dnia 10 czerwca 2022 roku i aneksu z dnia 9 sierpnia 2022 roku nie mógł być też wydruk przelewu, brak w nim jest bowiem danych pozwanego, a nadto brak było wiarygodnych dowodów, że konto na jakie została przekazana kwota wskazana w tym wydruku należało faktycznie do pozwanego .

Z uwagi na powyższe powództwo oddalono.